

Dosarul nr. 2rac-25/2022
2-18097486-01-2rac-02022022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. T. Mereuță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Spilcuța-Agro”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Spilcuța-Agro” cu privire la încasarea datoriei conform contractelor de credit bancar, încasarea dobânzii restante, dobânzii majorate pentru creditul neachitat, încasarea penalității pentru dobânda neachitată,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 noiembrie 2018, BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a depus cererea de chemare în judecată împotriva SRL „Spilcuța-Agro” privind încasarea sumei de 6 172 172,25 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că a acordat credit SRL „Spilcuța-Agro” în sumă de 1 952 996 de lei, conform contractului de credit nr. 136 din 30 martie 2007 și acordului adițional nr. 01 din 12 iunie 2008, cu scadența la data de 31 martie 2012; credit în sumă de 1 200 000 de lei, conform contractului de credit nr. 176 din 21 august 2007 și acordului adițional nr. 01 din 12 iunie 2008, cu scadența la data de 21 februarie 2009; credit în sumă de 800 000 de lei, conform contractului de credit nr. 026 din 12 iunie 2008, cu scadența la data de 12 iunie 2009.

În vederea asigurării rambursării creditelor și a plăților aferente, între BC „Banca de Economii” SA și SRL „Spilcuța-Agro” au fost încheiate contracte de ipotecă și contracte de gaj. Ca rezultat a executării dreptului de ipotecă, creditorul următor BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, în cadrul licitației „cu strigare” din data de 27 martie 2018 a adjudecat companiei SRL „Vaserj Grup” lotul nr. 146: depozite, construcții, clădire de producere și construcție accesorie (nr.

cadastral xxxx; xx; xx; xx; xx; xx; nr. cadastral xxxx; 02) cu suprafața totală de 5 112,6 m.p., terenul agricol aferent nr. cadastral xxxx cu suprafața de 14804 ha și utilajul aferent fabricii, amplasate în r-nul Hîncești, sat. Stolniceni, la prețul de 860 000 de lei.

A relevat că în scopul evitării eventualului litigiu BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a expediat în adresa debitorului SRL „Spilcuța-Agro” notificare prealabilă cu nr. 06-02/297/1995 din 10 septembrie 2018, la care nu a primit nici un răspuns.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul SRL „Spilcuța-Agro” suma de 6 172 172,25 de lei.

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost admisă integral acțiunea și s-a încasat din contul SRL „Spilcuța-Agro” în beneficiul Banca Comercială „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, suma de 6 172 172,25 de lei, cât și s-a încasat din contul SRL „Spilcuța-Agro” la bugetul public taxa de stat în sumă de 50 000 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 23 aprilie 2019, SRL „Spilcuța-Agro” a declarat apel, împotriva hotărârii din 26 martie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Spilcuța-Agro” și s-a menținut hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Prin decizia din 16 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Spilcuța-Agro”.

A fost casată decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, împotriva SRL „Spilcuța-Agro” cu privire la încasarea datoriei conform contractelor de credit bancar, încasarea dobânzii restante, dobânzii majorate pentru creditul neachitat, încasarea penalității pentru dobânda neachitată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Spilcuța-Agro”, a fost casată hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central și adoptă o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, împotriva SRL „Spilcuța-Agro” cu privire la încasarea sumei.

A fost dispusă încasarea din contul SRL „Spilcuța-Agro”, IDNO xxxx, în beneficiul BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare:

- în baza contractului de credit nr. 136 din 30.03.2007 – suma creditului restant în mărime de 1 246 697,60 de lei, dobânda restantă în mărime de 341 729,02 de lei, dobânda majorată pentru creditul neachitat în mărime de 11 266,67 de lei și penalitatea pentru dobânda neachitată calculată pentru perioada 29.04.2018 - 25.10.2018, în mărime de 104 569,08 de lei;

- în baza contractului de credit nr. 176 din 21.08.2007 – suma creditului restant în mărime de 325 715,14 de lei, dobânda restantă în mărime de 178 764,82 de lei, dobânda majorată pentru credit neachitat în mărime de 32 577,07 de lei și

penalitatea pentru dobânda neachitată calculată pentru perioada 29.04.2018 - 25.10.2018, în mărime de 54 702,03 de lei.

- în baza contractului de credit nr. 026 din 12.06.2008 – dobânda restantă în mărime de 166 666,67 de lei, dobânda majorată pentru creditul neachitat în mărime de 29 951,77 de lei și penalitatea pentru dobânda neachitată calculată pentru perioada 29.04.2018 - 25.10.2018, în mărime de 51 000 de lei.

În total suma de 2 543 639,87 de lei.

În rest, a fost respinsă ca tardivă pretenția înaintată de BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, cu privire la încasarea penalității pentru dobânda neachitată la contractele de credit nr. 136 din 30.03.2007, nr. 176 din 21.08.2007 și nr. 026 din 12 iunie 2008, calculată pentru perioada mai mare de 180 de zile.

De asemenea a fost încasat din contul SRL „Spilcuța-Agro” la bugetul public taxa de stat în mărime de 50 000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță, nu a dat eficiență deplină circumstanțelor cauzei și înscrisurilor prezentate, fapt ce a condus la adoptarea unei hotărâri contradictorii, motivarea fiind în contradicție cu dispozitivul hotărârii, fapt ce impune casarea integrală. Litigiului sînt aplicabile prevederile Codului civil în vigoare pînă la 01 martie 2019, adică în vigoare la data nașterii raporturilor juridice, care deja și-au produs efectele.

Referitor la solicitarea reclamantului BC „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, în proces de lichidare, privind încasarea sumei creditului restant în baza contractului de credit nr. 136 din 30.03.2007 - în mărime de 1 246 697,60 lei și în baza contractului de credit nr. 176 din 21.08.2007 - în mărime de 325 715,14 lei, instanța de apel a considerat-o întemeiată și pasibilă admiterii, invocând că potrivit informației privind acordarea și achitarea creditului SRL „Spilcuța-Agro” conform contractului de credit nr.176 din data de 21.08.2007, suma creditului restant față de BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, constituie suma de 325 715,24 lei (f.d. 178, 179, Vol. I).

Potrivit informației privind acordarea și achitarea creditului SRL „Spilcuța-Agro” la contractul de credit nr. 026 din data de 12.06.2008, SRL „Spilcuța-Agro” nu are careva restante la suma creditului față de BC „Banca de Economii” SA în proces de lichidare (f.d.172, 173, Vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că apelantul SRL „Spilcuța-Agro” și-a asumat obligația de a restitui creditul acordat conform contractelor de credit, fapt nerealizat pe deplin, nefiind prezentate probe în confirmarea efectuării tuturor plăților. Astfel, Colegiul civil a dispus încasarea de la SRL „Spilcuța-Agro” în beneficiul BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a sumei creditului restant în baza contractului de credit nr. 136 din 30.03.2007 – în mărime de 1 246 697,60 de lei și în baza contractului de credit nr. 176 din 21.08.2007 – în mărime de 325 715,14 de lei or, anume această sumă a fost solicitată (f.d. 28, Vol. I).

Referitor la solicitarea intimatului BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, privind încasarea dobânzii contractuale restante și a dobânzii majorate pentru creditele neachitate, instanța de apel a considerat-o întemeiată și pasibilă admiterii: în baza contractului de credit nr. 136 din 30.03.2007 - dobânda restantă în mărime de 341 729,02 de lei, precum și dobânda majorată pentru creditul neachitat în mărime de 11 266,67 de lei; în baza contractului de credit nr. 176 din 21.08.2007 - dobânda restantă în mărime de 178 764,82 de lei, precum și dobânda

majorată pentru credit neachitat în mărime de 32 577,07 de lei; în baza contractului de credit nr. 026 din 12.06.2008, dobânda restantă în mărime de 166 666,67 de lei, precum și dobânda majorată pentru creditul neachitat în mărime de 29951,77 de lei.

Instanța de apel a apreciat critic poziția SRL „Spilcuța-Agro” pe marginea solicitării date or, SRL „Spilcuța-Agro” a admis restanțe la plata creditului, nefiind respectat graficul de rambursare stabilit în pct. 4.2 ale contractelor de credit și acordurilor adiționale la contractele de credit, fapt ce a condiționat aplicarea prevederilor pct. 5.2 ale contractelor, în condițiile în care contractele de credit sunt cu titlu oneros, condițiile căreia au fost acceptate de SRL „Spilcuța-Agro”. Totodată, instanța de apel nu a stabilit un caracter disproportionat al dobânzilor, inclusiv și a dobânzii majorate, fiind calculate pe o perioadă rezonabilă. Astfel, fiind lipsite de importanță afirmațiile reprezentantului SRL „Spilcuța-Agro” precum că până în prezent au fost calculate dobânzi la contractele de credit.

Referitor la solicitarea intimatului BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, privind încasarea penalității, instanța de judecată a considerat-o parțial întemeiată și pasibilă admiterii parțiale, din următoarele considerente.

Instanța de apel a remarcat că conform calculelor prezentate, BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a calculat penalitate pe o perioadă mai mare de 180 de zile, până la data de 25.10.2018, fapt ce contravine prevederilor art. 268 lit. a) din Codul civil (redacția din 12.06.2003), care stipulează că se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității.

Astfel, instanța de apel a notat că în baza contractului de credit nr. 136 din 30.03.2007, penalitatea pentru dobânda neachitată calculată pentru perioada 29.04.2018 până la data de 25.10.2018 (data limită până la care intimatul a calculat penalitatea) constituie 104 569,08 de lei ($341\ 729,02 \times 0,17\% \times 180$ zile). La contractul de credit nr. 176 din 21.08.2007, penalitatea pentru dobânda neachitată calculată pentru perioada 29.04.2018 - 25.10.2018, constituie 54 702,03 de lei ($178\ 764,82 \times 0,17\% \times 180$ zile). La contractul de credit nr. 026 din 12.06.2008, penalitatea pentru dobânda neachitată calculată pentru perioada 29.04.2018 - 25.10.2018, constituie 51 000 de lei ($166\ 666,67 \times 0,17\% \times 180$ zile).

Prin urmare, instanța de apel a dispus încasarea de la SRL „Spilcuța-Agro” în beneficiul BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a sumelor penalității calculate pentru o perioadă de 180 de zile, în rest pretențiile calculate pentru perioada ce depășește 180 zile, au fost respinse ca tardive.

La 20 ianuarie 2022, SRL „Spilcuța-Agro” a declarat recurs împotriva deciziei din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate cu adoptarea unei decizii noi privind respingerea integrală a acțiunii (f.d. 167-177, vol. II).

În motivarea recursului a invocat că, decizia contestată este neîntemeiată și arbitrară, fiind adoptată cu încălcarea a normelor de drept material, procedural și cu încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

A notat că, instanța de apel a omis să motiveze respingerea argumentelor expuse în cererea de apel și anume că, în anul 2013 BC „Banca de Economii” SA, a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Spilcuța-Agro” prin care a solicitat încasarea datoriilor conform aceluiași contracte de credit în sumă totală de 2 906 256,36 de lei, iar prin hotărârea Judecătoria Hîncești din 25.04.2014, menținută prin decizia din 18 februarie 2015 a Curții de Apel Chișinău

și încheierea din 10 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea a fost respinsă.

Totodată, în baza ordonanței din 15.01.2010 a Judecătoriai Economice de Circumscripție nr. 20/e-14/2010, încă în anul 2010 SA „Banca de Economii” a intrat în posesia întregii averi a SRL „Spilcuța-Agro” pentru a o vinde în scopul stingerii datoriei, ceea ce a dus la blocarea întregii activități economice a recurentei

BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a depus cererea de chemare în judecată la Judecătoria Hîncești la data de 31 octombrie 2018, termenele în care SRL „Spilcuța-Agro” trebuia să ramburseze creditele fiind următoarele: - data de 21.02.2009 pe contractul de credit nr. 176 din 21.08.2007; - data de 12.06.2009 pe contractul de credit nr. 026 din 12.06.2008; - data de 31.03.2012 pe contractul de credit nr. 136 din 30.03.2007.

La acest capitol, recurentul a remarcat că de la momentul scadenței creditelor și până la momentul adresării în judecată au trecut mai mult de 6 ani, fiind depășit de cel puțin două ori termenul general de prescripție extinctivă prevăzut la art. 267 alin. (1) Codul civil (în redacția de până la 01.03.2019).

În opinia recurentului, faptul că la data de 27.03.2018 reclamantul în cadrul licitației cu strigare a vândut bunurile ipotecate/gajate de către SRL „Spilcuța-Agro”, nu servește drept temei legal în sensul repunerii în termenul pentru adresarea cu cerere de chemare în judecată, prin urmare acțiunea băncii urmează a fi respinsă integral ca fiind tardivă.

A subliniat că, procesul de vindere a bunurilor primite în posesie de către bancă a durat din anul 2011 până în anul 2018, adică o perioadă de peste 7 ani de zile, deși conform prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea cu privire la ipotecă și conform prevederilor art. 75 alin. (2) din Legea cu privire la gaj (ambele fiind în vigoare la momentul emiterii de către Judecătoria Economică de Circumscripție a ordonanței privind transmiterea în posesie a bunurilor gajate/ipotecate), SA „Banca de Economii” era obligată să vândă bunurile ipotecate/gajate fără nici o întârziere nejustificată, la un preț comercial rezonabil și ținând cont de interesele debitorului ipotecar/gajist.

În context a indicat că, în cazul în care reclamantul ar fi vândut bunurile ipotecate/gajate în anul 2010, suma cu care ar fi fost comercializate ar fi fost suficientă pentru stingerea tuturor datoriilor. Astfel, durata îndelungată de vânzare a bunurilor primite în posesie a dus la creșterea neîntemeiată a datoriilor față de Bancă, ceea ce cauzează prejudicii financiare neîntemeiate recurentului. Or, dacă la momentul primirii în posesie a bunurilor gajate/ipotecate valoarea acestora acoperea pe deplin datoriile față de Bancă, atunci din cauza tergiversării procesului de vânzare a bunurilor Banca în anul 2013 a solicitat încasarea unei datorii în mărime de 2 906 256,36 de lei, iar în anul 2018 a solicitat deja încasarea unei datorii de 6 172 172,25 de lei.

Totodată, în opinia recurentului, pretențiile băncii reies din mai multe contracte de credit, iar analizând rulajul concret pe contractul de credit nr. 136 din 30.03.2007, atunci se observă că ultima operațiune cu referire la acest contract a fost efectuată tocmai la 09.04.2013, fără ca ulterior să fie distribuite pe acest contract careva sume din vânzarea bunurilor debitorului, pe când acțiunea a fost depusă abia în octombrie 2018, adică peste mai mult de 5 ani. Astfel, odată ce anterior deja a fost respinsă în mod irevocabil o acțiune a SA „Băncii de Economii” față de SRL „Spilcuța-Agro”, invocarea conservării unei creanțe pentru

diferența datorată, cel puțin cu referire la contractul de credit nr. 136 din 30.03.2007 în general nu poate fi aplicată, iar prin urmare acțiunea în partea încasării presupusei datorii pe acest contract de credit nr. 136 din 30.03.2007 este în întregime tardivă, dar și vădit neîntemeiată.

Cu referire la pretențiile BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, privind încasarea penalității și a penalității majorate, recurentul le-a apreciat ca fiind prescrise, respectiv urmau a fi respinse ca fiind tardive, însă instanța ierarhic inferioară a ținut cont doar parțial de aceste argumentele expuse de reprezentantul SRL „Spilcuța-Agro” și doar cu referire la penalitatea contractuală. Totodată, au fost ignorate argumentele recurentului privind expirarea termenului de prescripție cu referire la „penalitatea sporită”. Or, privind această „penalitate sporită” la fel se aplică termenul de prescripție specială de 6 luni și care trebuia să fie aplicat și la aceste sume calculate în mod neîntemeiat de către BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Decizia din 11 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 06 decembrie 2021 (f.d. 165, vol. II), astfel recursul depus la 20 ianuarie 2022, de către SRL „Spilcuța-Agro”, este în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 02 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d. 1, vol. III).

La 03 martie 2022, BC „Banca de Economii” SA, în proces de lichidare, a depus referință pe marginea recursului declarat de către SRL „Spilcuța-Agro”, solicitând declararea recursului ca inadmisibil sau respingerea recursului ca fiind neîntemeiat (f.d. 4-12, vol. III).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Spilcuța-Agro” nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Spilcuța-Agro”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh